

UN CONVEGNO SUL TEATRO ITALIANO NEL MONDO A PESCARA

KONFERENCIA AZ OLASZ SZÍNHÁZRÓL A VILÁGBAN – PESCARA

Questo convegno sul teatro italiano nel mondo conclude un ciclo avviato due anni or sono. Una esplorazione sulla presenza e la promozione della cultura italiana nel mondo, effettuata con la collaborazione del Ministero degli Affari Esteri italiano.

Il primo dei tre convegni programmati, riguardò, il 12 e 13 luglio 2001, il tema della cultura italiana nel mondo dei suoi vari aspetti ma per linee generali verificandone la presenza in paesi tra i più significativi dei cinque continenti. Ne scaturì un quadro, certamente non completo ma efficace per delineare una realtà molto consistente e scarsamente conosciuta in patria, ma anche la mancanza di una politica di promozione, coordinata e razionale.

Da quel convegno, per nostra iniziativa, nacque un Premio Flaiano per l'italianistica, ormai pervenuto alla terza edizione, indubbiamente uno stimolo per procedere nella direzione auspicata. Il più ampio coinvolgimento, da questi Istituti italiani di cultura all'estero, ma in generale, del Ministero e un sempre più ampio coordinamento degli sforzi sta dando risultati sempre più confortanti.

L'anno scorso il tema generale della cultura italiana nel mondo si restrinse a quello più specifico del cinema. Il convegno svoltosi nel luglio 2002, confermò l'importanza che la cinematografia italiana ha avuto in determinati periodi del 20° secolo, soprattutto con il neorealismo, ma evidenziò anche la crisi in cui essa era precipitata; avvertendo tuttavia alcuni segnali di recupero. Ma il convegno individuò anche le carenze non lievi in fatto di promozione; ma anche di produzione, in particolare nelle coproduzioni internazionali. Ancora una volta fu evidenziata la funzione promozionale degli Istituti di cultura italiana all'estero e insieme di Festival e rassegne del nostro cinema.

Siamo ora alla conclusione di questo primo ciclo. Di scena, il teatro italiano nel mondo, teatro di prosa ma con considerazioni anche sul glorioso teatro lirico. E con ampie rivisitazioni storiche, che riguardano con le produzioni nazionali, le tournée di nostre compagnie, ma anche, i nostri grandi autori, da Goldoni a Dario Fo.

Di tutto questo si parlerà in questi due giorni e il risultato, ne sono certo, sarà un'accesa consapevolezza del ruolo avuto dal teatro sin dalla commedia dell'arte, per la conoscenza dell'Italia e della sua cultura nel mondo e il ruolo che al teatro spetta per il futuro.

Ringrazio di cuore i protagonisti di questo importante incontro internazionale, gli illustri relatori che si succederanno al microfono. Il mio ringraziamento va naturalmente a quanti hanno collaborato e contribuito alla realizzazione di questo incontro: il Ministero degli Affari Esteri, il Ministero dello Spettacolo, la Regione Abruzzo, il Comune di Pescara, la Fondazione della Cassa di Risparmio di Pescara e Loreto Aprutino. Grazie infine ai media per il rilievo dato alla nostra manifestazione e al pubblico, quanto mai importante quando si tratta di teatro.

Edoardo Tiboni

È, a conferenza, "Inni, de mi?", egy két évvel ezelőtt elindított folyamatot zár le. Az Olasz Külgazdasági és Külügyminisztériummal együttműködve megrett felfedező körút volt ez; az időkarról, hogy meg tudjuk mennyire van jelen az olasz kultúra a világban, hogyan lehetne előmozdítani elterjedését.

A tervezett három konferencia közül az első 2001. július 12-13-án került sor; témája pedig az olasz kultúra jelenléte volt a világban, annak különböző aspektusait. Általánosságban azonban ez a jelenlét csak az öt kontinens legfontosabb néhány országában vizsgálta. E vizsgálat nyomán kialakult egy képpínt a helyzetről, ha nem is teljes, de ahhoz feltétlenül elegendő, hogy megismerjük a maga összetettségében azt a valós helyzetet, amelyről kevés fogalmunk volt eddig otthon. A vizsgálat rávilágított az összehangolt és racionális, olasz kulturális népszerűsítő politika hiányára is.

Kedeményszűnkre ezen a konferencián alapították az azóta már harmadszor odaítélt Flaiano Díjat italianisták részére. Ez a kezdeményezés kétségtelenül ösztönzőleg hatott arra, hogy a dolgok az általában kívánt irányba haladjanak. Ennek eredményeképpen, hogy a kezdeményezésünk mögött a legnagyobb mértékben felsorakoztak a külföldön működő Olasz Kulturális Intézetek és annak köszönhetően, hogy maga a Külgazdasági és Külügyminisztérium is rendkívüli erőfeszítéseket tett az összehangolt munka érdekében, mára egyre biztatottabb az eredmények.

A múlt évben az olasz kultúra a világban téma bizonyos mértékig szájkölt és specifikusan a filmre, a mozira fókuszált. A 2002. évi konferencia bebizonyította, hogy az olasz filmgyártás vezető szerepet játszott a XX. század bizonyos szakaszaiban, főképpen a neorealizmus időszakában. De arra is rávilágított, hogy később milyen válságos periódusba zuhant, bár talán már észlelhető az újjászülés jelei. A konferencia azonban rámutatott a reklám és propaganda területén fellelhető nem jelentéktelen hiányosságokra, valamint a filmgyártás és főképpen a nemzetközi kooperáció körüli gondokra is. Újra bebizonyosodott, hogy milyen jelentős propagandás szerepet töltenek be ezen a téren a külföldön működő Olasz Kulturális Intézetek, az olasz és nemzetközi filmfesztiválok.

Most a véghez közeledik ez az első ciklus. Jelenlegi napirendünkön az olasz színház a világban szerepel, elsősorban a prózai színház, de kitékinünk a híres olasz operaszínházra is. Történeti visszatekintések, számos színházi produkció, társulataink vendégrepertoái gazdagítják a programot, de nem hiányozhatnak az olyan jelentős olasz szerzők, mint Goldoni, vagy Dario Fo sem.

Ilyen kérdésekről fogunk beszélni ezen a két napon és biztos vagyok abban, hogy ezzel is hozzájárulunk ahhoz, hogy szelebbé körben ismerje meg a közönség mindazt, amit az olasz színházművészet a commedia dell'arte korától kezdve adott a világnak, hogy ezen keresztül jobban megismerje Olaszországot, az olasz kultúrát a világban és ebben a színházművészet szerepét és jövőjét.

Szövből köszönetet mondok a nemzetközi találkozók főszerkesztőinek, a neves előadókknak, akik majd egymást követik a mikrofonnál. Köszönetemet fejezem ki természetesen mind azoknak is, akik munkájukkal és támogatásukkal hozzájárultak és találkozó létrejöttéhez, nevezetesen az Olasz Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, a Kulturális Minisztériumnak, Abruzzo Régióknak, a Pescara-i Városi Önkormányzatnak, a Pescara-i Takarékpénztári Alapítványnak és Loreto Aprutino-nak. Végeztül köszönet illeti a sajátját, mert olyan hangysájt adott rendezvényünknek, a közönségnek, amelynek jelentőségét, ha színházról van szó, nem lehet eléggé hangsúlyozni.

Edoardo Tiboni

After two conventions - one about the general aspects of Italian culture in the world and another, more specific, on the role played by our cinema abroad - here we are with a third one that focuses on the Italian theater and on its links to the culture of other countries. This time the center of our interest will be the prose, the lyrical tradition and a greater historical consciousness of the great figures of our theater: from Goldoni to Dario Fo. We believe that theater can be a vehicle of diffusion of our culture, that is why we chose to organize this event.